

Criza pandemică: prilej de unitate sau de dezbinare?

Pastor dr. Vasile Bojor
Președintele Comunității
Regionale Penticostale Cluj

Fiecare dintre noi știe că unitatea este un atribut și, în același timp, un principiu sfânt al lui Dumnezeu, pe când dezbinarea, scindările și neînțelegerile sunt atribute ale celui rău. Domnul Isus, în activitatea Sa mesianică, a propovăduit și a promovat spiritul unității în nenumărate rânduri, culminând cu celebra rugăciune din Ioan 17, unde L-a implorat pe Tatăl să-i ajute pe ucenici să „*fie una*”, așa după cum și Sfânta Treime e într-o unitate perfectă. În acest context, al unității, scria și apostolul Pavel celor din Corint în splendida metaforă a Bisericii ca Trup al lui Hristos (în capitolul 12), concluzionând că Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel încât „*să nu fie nicio dezbinare în trup, ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele*” (1 Cor. 12:25) și „*Voi sunteți trupul lui Hristos și, fiecare în parte, mădularele Lui*” (1 Cor. 12:27).

La polul opus al acestei mari realizări spirituale numită „unitatea sfântă”, Domnul Isus identifică sursa neînțelegerilor, a dezbinărilor și a marilor scindări ca fiind diavolul, care este asemenea unui hoț care „*nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească*” (Ioan 10:10).

De la declanșarea pandemiei globale de Covid și până în prezent, toți am trăit zile inimaginabile, zile care au îngrozit și tulburat întreaga lume. De la zonele cele mai moderne ale statelor super-dezvoltate până la cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, triburi, zone izolate și sub-dezvoltate, cu toții am simțit această puternică zdruncinare medicală, economică, socială și evident politico-financiară, care și-a pus o amprență de nesiguranță, neliniște, incertitudine și tulburare atât în mintea și în inima celor vulnerabili, singuratici și neajutorați, cât și în viața celor mai puternici și stabili (din perspectiva evaluării omenești). Prin intermediul acestui fenomen global, Dumnezeu ne-a mai vorbit încă o dată cât de vulnerabili și de expuși suntem, cât de slabi și neputincioși, acest sentiment groaznic al fricii cuprinzându-i, uneori, chiar și cei mai puternici și stabili dintre noi.

Primele semnale care s-au dat la începutul perioadei de pandemie cu privire la reducerea numărului de participanți la slujbele religioase din cadrul bisericilor noastre, au fost tratate cu indiferență și reală ignoranță de mulți dintre noi. Apoi, posibilitatea de a participa un număr

foarte restrâns la slujbele din sanctuarul bisericii (maxim 8 persoane) pe durata a câtorva luni, cât și imposibilitatea de a celebra Cina Domnului au fost aspecte care, pe mulți dintre noi, ne-au determinat să reflectăm profund la relația noastră personală cu Dumnezeu, la sfințirea autentică și la sfânta pocăință.

Pentru alții, aceste aspecte s-au constituit ca prilejuri de exprimare a nenumăratelor nemulțumiri, a acuzațiilor grave la adresa celor din conducerea bisericii, printre aceștia regăsindu-se, preponderent, cei ce în vremuri bune nu prea erau interesați de participarea la slujbele săptămânale ale bisericii, nici să participe constant la actul sfânt al Cinei Domnului. S-au întâlnit, sporadic, chiar unii „revoluționari” și răzvrătiți împotriva tuturor măsurilor restrictive, însă, din nefericire, o parte dintre ei au fost infectați cu virusul COVID-19 și au fost strămutați la cele veșnice. Revenirea în spațiile deschise aparținând clădirilor cultice (curți, terenuri și alte spații asemănătoare) și, mai târziu, în interiorul clădirilor pentru desfășurarea slujbelor divine, cu respectarea normelor sanitare de protecție s-a constituit ca o mare binecuvântare și o biruință dată de Dumnezeu copiilor Săi. Cunoscând amănunțit sau parțial cele de mai sus, cred din toată inima că este momentul potrivit să ne aplecam împreună și să găsim cele mai pertinente răspunsuri la întrebarea: „Criza pandemică: prilej de unitate sau de dezbinare pentru Biserica lui Hristos?”

Potrivit relatărilor istorice și biblice, majoritatea scindărilor au fost precedate de anumite crize. În ceea ce urmează voi trece în revista câteva crize care au generat disensiuni și scindări relevante:

- Exod 14: criza pierderii perspectivei sau a direcției;
- Exod 17: criza resurselor vitale (criza apei);
- Exod 32: criza înlocuirii, criza lipsei revelațiilor sfinte, criza confuziei spirituale;
- Numeri 11: criza nemulțumirilor și a poftelor;
- Numeri 12: criza competiției;
- Numeri 14: criza neîncrederii în promisiunile lui Dumnezeu (criza îndoielilor);
- Numeri 16: criza răzvrătirilor și a ignoranței (criza lipsei de respect față de autoritatea divină).

(Pentru continuare click aici!)

„*Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.*”
(Ioan 17.21)